

DOMOVINA

Školska Ligealna
Ljubljana

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7-50, polletno Din 15.—,
celoletno Din 30.—.

Voz, ki ga vlečejo na vse strani

Voz, ki bi ga vlekli konji spredaj, vzadaj in pa še na levo ter desno stran, bi se ne mogel premakniti z mesta brez škode. Politično življenje v naši državi je precej podobno takemu vozu. Vse polno strank in stranic imamo, katerih vsaka misli, da se mora baš po njenih kapricah urediti naša država.

Opozicijski blok, ki ga tvorijo najrazličnejše stranke z najrazličnejšimi nazori, želi dobiti v roke državno krmilo. Kako bi opozicijski blok vladal, ko žele različenci svojo mirotvorno republiko, klerikalci avtonomijo, Davidovičevi demokrati pa enotnost države, to ve samo ljubi Bog. Vlada opozicijskega bloka bi bila tudi voz, ki ga vlečejo na vse strani, ki bi ga končno morali streti in bi vsak potegnil del strtega voza za sabo. To se pravi taka nezrela politika bi morala dovesti državo v propast, a s propastjo države bi prišlo vse jugoslovansko ljudstvo v nesrečo. Star pregovor pravi, da je v slogi moč. Jugoslovanska plemena, razcepljena v samostojne države, bi postala igrača lakomnih sosedov, ki bi se z njimi igrali pojace po mili volji. Ravno tako bi bili Jugoslovani oslajeni, če bi bila naša država razdeljena v več držav, ki bi bile prav rahlo povezane med sabo. Ni treba dopovedovati, da je pač vsaka država krepka tudi na zunanji, ako je krepka na znotraj.

Pri nas imamo vse polno ljudi, ki kakor božji voleki trobijo avtonomijo, razsajajo proti Srbom, kličejo po republici, ne da bi se prav zavedali, kaj počenajajo. Ti ljudje so se dali preslepiti od političnih pustolovcev in mnogi njih niso v svojem fanatizmu več dostopni za trezno razmišljanje, dasi bi bil že čas, da se po razburkanih vojnih in prvih povojnih časih umirijo in dajo zopet prednost pametnemu preudarku.

Ali mislijo ti zaslepljeni, da bi z avtonomijo ali republiko prišla deveta dežela, kjer bi brez dela tekla med in mleko v potokih. Baš nasprotno: avtonomije, ki bi bile nekake države v državi, bi zahtevale večje upravne aparate in zato večje davke. Poleg tega bi si posamezne teh držav v državi lahko kljubovale. Tako bi si ne mogli prav nič pomagati, če bi n. pr. Hrvatska ali Srbija ovirali uvoz slovenskih industrijskih izdelkov v svoje kraje, na drugi strani pa oteževali izvoz svojega žita v Slovenijo. Vse drugo bi pa ostalo tudi v avtonomiji tako, kakor je doslej. Ravno tako si zaslepljeni niso na jasnem, ali bi bili na boljšem v republici, ki je izvzemši

državnega poglavarja, baš tako urejena država, kakor je monarhija. Pri nas bi poskus uvedbe republike povzročil le državljansko vojno, nam popolnoma ugnobil vrednost denarja, nas potemtakem tudi gospodarsko oslabil in vrgel ljudstvo v veliko bedo.

Danes potrebujemo miru in dela. Zato naj nas vodijo politični možje, ki trezno preudarjajo, ne pa politični pojaci, ki v največje veselje neukih in nevednih ljudi vrtolomno skačejo po politični vrvi. Voz mora priti na ravno cesto in izpreči se morajo vse mračne sile, ki v divji perversnosti ali pa v otroški želji po uničevanju klatijo krog sebe.

Del demokratov s Pribičevičem na čelu se trudi že izza prevrata, da vzgoji narod v treznem presojanju, in danes more nedvomno pokazati že znaten uspeh. Posebno

moremo to trditi tudi v Sloveniji, kjer so se demokrati pod vodstvom dr. Žerjave, neomahljivi v svojih načelih, močno uveljavili.

Med slovensko ljudstvo prihaja počasi politična treznost. Bridke izkušnje iz klerikalnih barbarij v zadnjih letih so nas izučile, da imamo vedno manj onih gobezdavih oštarijskih politikov, ki pri polnem kozarcu politizirajo in zmlatijo toliko budalosti skupaj, da količkaj pametnemu človeku vstanejo pri takem oštarijskem modrovanju lasje pokonci. Te modrijane bi bilo treba poslati v kulturnejšo državo, kjer bi videli, da se tudi politizira, da pa pri politiziranju govore največ oni, ki kaj vedo, ne na tako „kor pri nas,“ čisto baš največje budalo najbolj. Usi jezili in zavaja s tem še ostale neuke ljudi.

Ko bo zadosti treznega preudarka med narodom, bo lahko urediti državo in lahko stvoriti iz nje deželo blagostanja.

Kje so kmetske pijavke?

(Z dežele.)

Klerikalni listi često pišejo o «liberalnih» pijavkah, ki izžemajo ljudstvo. Posebno «Domoljub» se v takem pisanju odlikuje. In res se dobijo kmetje, ki v to verjamejo, ne da bi si mogli dati pravi odgovor, zakaj.

Res je, da je še danes mnogo ljudi, a še več jih je bilo za časa vojne in v prvih povojnih časih, ki so in še izkoriščajo ljudstvo. Največ je pa takih ljudi baš med klerikalci na deželi. Posebno prejšnje čase je marsikdo obogatel na račun kmetove nepoučenosti, nerazsodnosti ter nepreračunljivosti glede vrednosti blaga, ki ga je kmet prodajal, odnosno na drugi strani kupoval.

Če je torej kmet prodajal pod slepo ceno, kdo pa je bil temu vzrok, kdo je bil njegova pijavka? Da rečemo brez ovinkov, vi klerikalci, večina duhovščine, ki ste držali in še držite kmetsko prebivalstvo v največji temi, v največji nevednosti, ker ne privoščite kmetu zadostne izobrazbe, ker ste ovirali in še ovirate vsak pouk, da ne bi prišel kmet do zadostne razsodnosti.

Vi ste torej pijavke, o katerih piše «Domoljub». Bolj ko je ljudstvo nevedno, bolje je za nas, si misli že od nekaj naša duhovščina. V krajih, kjer je ljudstvo izobraženejšo, se ne dá več tako izkoriščati in tudi klerikalno ni več. Baš zaradi tega, ker prosvetljeno ljudstvo ni nikjer na vsem svetu klerikalno, hočejo obdržati duhovščina in klerikalni vodje ljudstvo v črni temi.

Saj vidimo sami, da so ljudje največji reveži tam, kje tavajo v mrglenih mrežah na-

zadnjaškega klerikalizma, in vemo tudi, da se v takih krajih duhovščini najbolje godi. Vemo nadalje, da v takih krajih najbolje izhajajo klerikalni trgovci in prekupci, kajti duhovščina naganja v imenu cerkve ljudstvo k njim, ki često seveda nevedne, od klerikalizma omračene ženske in možake odirajo, da je veselje. A ker je prišlo priporočilo iz farovža, se ubogi zaslepljenec tudi dá odreti brez protesta, misleč, da izpolnjuje dolžnost napram cerkvi.

Toda pojdemo naprej. Kdo še izsesava nedolžno kmetsko kri v obliki raznih dajatev v pridelkih in denarju pod firmo raznih ber in plačil za vsakovrstne potrebne in nepotrebne stvari pri cerkvah, farovžih in farovških hlevih? Tudi to povzroča bedo ljudstva. Vse je treba masno plačati duhovnikom. Premoženje, ki tako odteka v farovške in cerkvene kase, gre v milijone, in to največ brez potrebe. Če so v fari ljudje revni, naj se cerkev skromno opremi, naj si ne nabavlja predragih zvonov, duhovščina naj zahteva manjše pristojbine, manjše bere. Ako je kmet lačen, naj tudi duhovnik, ki bi moral biti zglede skromnosti, ne živi v izobilju. Bog ni nikdar zapovedal, da naj mu služimo z zlatom in s tem, da skrbimo za razkošno življenje duhovščine, pač pa služimo Bogu s skromnostjo, poštenostjo in dobrim srcem. Bog nas ne bo nikdar vprašal, kakšne zvonove, kakšno monštranco imamo v fari, če smo duhovnika pošteno zredili, temveč bo vprašal: ali si živel

pošteno, ali nisi kradel, ubijal, ali si ljubil svojega bližnjega kakor samega sebe itd.?

Ljudstvo je treba vsepovsod izobraziti, da bo videlo vse to neizmeno sleparstvo, ki se danes zaradi ljudske nerazsodnosti uganja po deželi. Potem bo konec pijavk pri nas, konec tudi rovtarskih političnih hujskarij, ki so jih uvedli klerikalci pri nas s svojim časopisjem, ki je sramota za Slovence. Konec pa bo tudi klerikalne stranke, živeče le od divjaškega prekljanja, hujskanja, slepljenja in zavajanja ubogih nevednih ljudi, in takrat ne bo samo nas, temveč tudi neukega človeka sram biti klerikalec.

Politični pregled

Pri nas vlada

popolno politično zatišje;

kriza se ne premakne z mesta. Ni mala reč: v boju sta dve skupščinski skupini, od katerih nobena nima prave večine. Ker je vrhu tega ena teh skupin, v kateri so tudi naši klerikalci, tako nezanesljiva, da se ji ne more poveriti vlada, je že danes jasno, kakšen bo izhod iz te zagate.

Klerikalci bodo z rešitvijo krize najbolj udarjeni, in to bo zaslužena

kazen za znani Markov protokol.

ki so ga klerikalci lani po volitvah, združeni z Radičevci in bosanskimi muslimani, podpisali v Zagrebu in s katerim so omogočili samoradikalno vlado, samo da demokrati ne bi bili v družbi z radikalci na vladi. Ta nakana se je klerikalcem lani posrečila, Markov protokol je prinesel vlado ene same stranke, kar se pa trajno ni moglo držati in je morala samoradikalna vlada odstopiti. Klerikalci so že lepo upali, da pridejo s pomočjo opozicijskega bloka v vlado, da bi vsaj na Slovenskem vladali po svojih starih navadah, pa so jih udarili samostojni demokrati po glavi, ko so vstopili v vlado z radikalci. Tudi ta vlada se ni držala.

Ker danes nima za vlado zmožne večine ne ena ne druga stran, je jasno, da

so pravi izhod iz kritičnega stanja nove volitve.

katere bo gotovo vodila vlada, sestavljena iz radikalcev in samostojnih demokratov. Demokrati pod vodstvom Pribičevića bodo pri teh volitvah nedvomno močno napredovali, ker se je ljudstvo že močno iztreznilo in vidi, da rešitev države in naroda ni v prazni gobezdavosti in v poskusih, zavesti ljudstvo v vratoiomstvo, temveč v treznem zmiselnem delu, ki ga vrše samostojni demokrati brez farbanja neukih ljudskih množic.

V zunanjem svetu pa je v zadnjem času precej živahno. Znano je, da je Rumunija v sporu z Rusijo zaradi Besarabije, ki jo je Rumunija protipravno odvzela Rusiji takrat, ko je bila ta zaradi notranje revolucije slaba. Zelo verjetno je, da pride

do resnega konflikta med Rumunijo in Rusijo;

v tem konfliktu ostane Rumunija najbrž popolnoma osamljena. Ker Rumuni vedo, da sami vojne z Rusijo ne morejo voditi, so upali, da jim bo pomagala Jugoslavija. Toda to se jim je izjalovilo. Jugoslovija nima nikakega povoda, da bi podpirala Rumunijo v taki zadevi. Rumunija je res lep vzgled popolnoma zgrešene politike na znotraj in na zunaj, ker njena politika je tudi na znotraj protiljudska in nasilna.

V Nemčiji bodo imeli kmalu državnozbornske volitve in vse z napetostjo pričakuje njihovega rezultata, posebno še zato, ker se par dni pozneje vršijo

volitve v Franciji.

Naravno je, da se ves svet zanima za izid volitev v dveh državah, med katerima vlada največje sovraštvo. Ako zmagajo v Nemčiji one stranke, ki so nasprotne pomirljivi politiki, je umevno, da zmagajo tudi v Franciji stranke, ki so proti vsakemu popuščanju nasproti Nemčiji. Zato so v Nemčiji nekateri predlagali, da bi se volitve preložile od 4. na 11. maja, ko se vršijo volitve v Franciji, tako da ne bi mogle vplivati ene volitve na druge.

To pa se je opustilo in Nemčija bo imela volitve 4. maja, Francija pa sedem dni pozneje, to je 11. maja.

Sicer je pa vse to postranskega pomena, ker na izid pogajanj zaradi vojne odškodnine ne morejo vplivati strankarske spremembe v Nemčiji ali Franciji. Nemčija bo morala odškodnino plačati, ker je to bilo že odločeno

med Francijo in Anglijo.

Edino upanje, ki so ga še imeli Nemci, so bila svoječasna nesoglasja med angleško in francosko vlado v zadevi postopanja z Nemčijo. Toda angleški ministrski predsednik Mac Donald je odločno in jasno izjavil, da se strinja z mnenjem strokovnjakov, ki so izjavili, da Nemčija lahko plača.

V Londonu se vršijo te dni

pogajanja med Rusijo in Francijo

zaradi obnovitve rednih medsebojnih gospodarskih in političnih odnošajev. Pogajanja potekajo ugodno in kadar bo urejeno razmerje med Rusijo in Anglijo, tudi drugim državam nič drugega ne bo kazalo, kakor iti po vzgledu Anglije.

Dopisi

JEZICA. Ker posečam državno vseučilišče v Ljubljani tudi sedaj, ko imajo med Slovenci klerikalci parlamentarno večino, me predpredzadnji «Domoljub» korajžno sprašuje: «Kdo pa vzdržuje šolo, na kateri študira dopisnik (Domovine)? Slovenci z lastnim denarjem! In kdo ima med Slovenci večino? Ali ne klerikalci? Torej g. Kregar se ne sramuje študirati na klerikalne stroške.» Na to odgovorjam: Do sedaj še nisem slišal od klerikalcev, da bi šli naši davki kam drugam kot v «nenasitno žrelo beograjske bisage» in mi je zato uganjka, po kateri poti bi mogel po «Domoljubu» ta «za Slovence izgubljeni denar» zopet priti v Ljubljano med Slovence. Če bi imeli že klerikalno avtonomijo, bi mi šlo to v glavo, ali da beograjski centralizem tudi za nas skrbi, to pa je čisto novo zame!

Anton Stražar:

Mačeha s Kompoljskega gradu

(II. nadaljevanje.)

Ljudje so z njiv spravljali zadnje poljske sadeže: repo, korenje in zelje. Hiteti so morali z delom, kajti pihala je mrzla burja, znanilka zime. Proti večeru je bilo, par dni po sv. Uršuli, ko je popotovala stara Dihurka, kakor ji je bilo naročeno, da poišče Milico. Brhka dekleta, ki so videla grdo babnico, ko je šla mimo njih ob poljih, so se od strahu kar križala in nato ves čas govorila o njej. Ko je krevsala Dihurka že proti Kamniku, jo sreča krepak kmečki fant, ki je peljal s konjem poln voz repe. Komaj fant, dasi pogumen, ugleda to žensko z nagubančenim obrazom, kljukastim nosom in lokavimi očmi, ni mogel strpeti, da ne bi rekel: «Hej, ženšče, kam pa, kam? Ali v hribovje Sv. Primoža obisakt copernice?»

Dihurka se zlovoljno obrne proti fantu in mu režeče odgovori: «Ti mlečezobnik, še eno tako mi zini, pa boš jutrišnji dan drugačne pameti.»

Mladega brezskrbnega fanta je kar pretresla groza, klobuk je privzdignil na

drugo stran in pognal konja, da se je zgubil čudni babnici izpred oči...

Pri Plavčevih so ravno repo obrezovali, ko pride do njih Dihurka v večernih urah. Milice ni bilo pri obrezovalcih, pomagala je v kuhinji materi kuhati večerjo. Vsi so pazno ogledovali staro žensko, ki je bila videti odurna v svoji sključeni postavi, opirajoča se na debelo krivo palico. Oče Plavec, ki je bil že zopet zdrav in je za izpremembo dela tudi pomagal obrezovati repo, se je kar zgrozil od zoprnosti. Še manj mu je bilo po godu, ko ga je Dihurka prosila za prenočišče. Pa ker je tisti čas imelo praznoverje velik vpliv, se ni upal prosilki odreči prenočišča iz prav tehtnih razlogov, da bi mu zločesta babnica ne povzročila — kakih urokov...

«Pojdite malo v kuhinjo, da se ogrejete in dobite kak prigrizek. Ali ste od daleč, tetka?» je končno dejal.

«Ej, gospodar, od daleč sem, od daleč. In še daleč drži moja pot,» se zlaže babnica na Plavčevo vprašanje ter odkreva po prostorni veži v kuhinjo, kjer je na ognjišču gorel ogenj in se je v pristavljenih loncih kuhala večerja. Ker je večerja kmalu nato sledila, je Dihurka ob mizi imela priliko, da je prav pazljivo ogledo-

vala Milico. Tudi deklici se je ta ženska znana zdela — le domisliti se ni mogla, kje bi jo bila kdaj videla. Po večerji so še vsi posedeli ob ognjišču, se gredli ter se pogovarjali vsakojake reči. Koncem vseh pogovorov se je še stari pomočnik Luka spomnil onega strašnega večera z napadom v Crnem grabnu, ki ga je vedno rad omenjal. Dihurka je zmužnjeno tičala čisto v kotu in se delala kakor bi dremala; pa ni, temveč je pazno vse vlekla na ušesa. Ko je prišla torej beseda na ta dogodek in je tudi Jošt navedel dogodivščine, seveda tako kakor vedno, so se začele Dihurki iskriti oči kakor mački, prežeči na miš. Dihurka je poslušala in zvedela vse, kolikor je potrebovala. Ko je šla počivat v zadnjo čumnato, kjer so ji odkazali prenočišče, je godrnjala sama s seboj pod toplo odejo: «Ej, ej, srečo imam vedno, izvoham vse, plačilo mi ne odide. Ti grajska ptička Milica, enkrat si se izmuznila Dihurki in njeni moči — drugič se ji pa ne boš.»

Naslednje jutro se je Dihurka prav zgodaj odpravila od Plavčeve hiše in se po drugi poti vračala proti domu. Milica je bila nekam izredno žalostna. To je spoznal tudi Jošt, zato ji reče:

«Domoljubar» naj ve tudi to, da imajo klerikalci večino samo v nekaj volilnih okrožjih in da je v Jugoslaviji mnogo mnogo več pristašev drugih strank, ki tudi plačujejo davke. Univerza se vzdržuje od teh skupnih dohodkov in ne samo od klerikalnih. Potemtakem le ne študiram na «klerikalne» stroške, ker imajo v Jugoslaviji neklerikalci večino in ta neklerikalna večina skrbi za vse državne naprave mnogo bolj kakor klerikalna manjšina. V Sloveniji imamo še mnogo državnih naprav. Ali tudi tu velja, da mi donaša pošta n. pr. «Domovino» na klerikalne stroške, da vozi Kamničan (državna železnica) po klerikalnem slovenskem ozemlju tudi nas demokrate, Sokole ali druge naprednjake na klerikalne stroške, da vse naše (po večini napredno) učiteljstvo na klerikalne stroške živi, da so na klerikalne stroške postavljeni finančarji, da celo duhovnik na klerikalne stroške preslabo živi in mu moramo še mi pomagati z bero? G. «Domoljubar», pri teh vprašanjih poglejte na svoje otrobe! Utaknite jih Prenku za kapo, sami pa poskusite stopiti na boljše pot! Kako lahko bi Vas vprašal, ali ne poznate morda na Ježici treh klerikalnih gospodov, ki so študirali univerzo takrat, ko so imele napredne stranke v Sloveniji večino; ali so študirali ti tedaj na «napredne» stroške? G. «Domoljubarja» prosim, naj se vendar enkrat podpiše v «Domoljubu», kakor se je n. pr. horjulski kaplan ali učitelj v Javoru. Ali pa naj pride kaj k meni, da se pomeniva. —

J. Kregar.

JEZICA. Moj dopis v eni prejšnjih številki «Domovine» je jaro klerikalno gospodo na Ježici in njene trabante hudo raztogotil. In ker zlasti g. Bizjaka vsa fara prav do kosti pozna in njegovih nerodnih nastopov zato že nihče več zagovarjati neče, niti «vedno» podpisani «Domoljubar», pa bi mi zadnji «Domoljub» prikazal vsaj g. župnika kot nedolžno žrtev. Zato ga z vnebo, a zelo nerodno zagovarja. Če je ta zaviti spis naročen iz župnišča ali pisav iz lastnega nagiba, ne vem, gotovo pa je stvar okusa, da se dá g. župnik zastopati po tako izkvarjenem človeku, kakor je naš «Domoljubar». «Vrli mladenič», ki piše v «Domoljubu», je dosledno nepodpisan ter je

v svojih dopisih že mnogim zahrbtno kradel čast in dober glas. Sokol, podružnica Kmetijske družbe in mnogi posamezniki ga že dolgo časa iščejo, da bi ga oddali v roke pravice. In tak nesramno zloben človek gre zagovarjat g. župnika in mi hoče predpisavati, kako naj o njem v «Domovini» pišem! K dopisu pa dodam tole: G. župnika Koširja nisem «zo parkrat nesramno oblatil», pač pa sem mu vedno odkrito povedal, kar mu gre in kar lahko povsod zagovarjam. Obljubljam, da pride g. župnik še na vrsto, ker ga ne smatram za nedotakljivega, kadar stopi v politično borbo, in tudi ne za nekega nadvladarja naše Ježice, kadar udarja po naprednih ljudeh. Prav nič več ne bo nazaj onih za nas in duhovnika sramotnih časov, ko smo «drugi v Gospodu» pogoltnili na tihem marsikatero grenko na naš račun in si nismo upali godrnjati proti takemu duševnemu absolutizmu. Pri nas bo samo tisti duhovnik z vsemi ljudmi dobro izhajal, ki bo deloval le na cerkvenem polju, za kar edino je na zemlji namenjen. Če je g. župnik Košir pomagal klerikalcem zavzeti našo kmetijsko podružnico, se jaz ne vprašam, ali je on to «po ustavi» smel, ampak, kaj je njegovi duhovniški službi v večjo korist. Danes, ko je po zaslugi gg. Bizjaka in Severja naš g. župnik opečen od žerjavice, kamor je šel za druge po kostanj, mi bo sam rad pritrnil, da ga «Domovina» po zaslugi žigosa. — J. Kregar.

BEVKE PRI VRHNIKI. V zadnji številki Vašega cenjenega lista ste prinesli pod gornjim naslovom dopis, s kojim ste prizadete zadeli v živo. Omenjena številka «Domovine» je romala od hiše do hiše ter so na račun prizadetih padli razni zanimivi pirhovi dovtipi. Pač dobra reklama tudi za list, ki poroča objektivne stvari iz posameznih krajev. Čujemo celo, da je tolikokrat prekleto «Domovino» nesel še pred razmašanjem blagoslovljenega ognja v dopisu prizadeti gospodu dekanu na Vrhniko, ki mu je baje obljubil, da v kratkem poseti Bevke in spet pomiri razburjene ovčice. Povedati moramo resnici na ljubo, da so glede dopisnika v zmoti, ker ni smatrali črke č za končno črko priimka. Toliko v vednost za danos. —č—

GRAHOVO. Naš župnik prav vnelo obota odpustke onim, ki bodo vrgli volilne kroglice v skrinjico klerikalnih tigrov. Da spravi občino v kulukarski hlev, se je zvezal z znanim Jakob Maroltom v Žirovnici. Jakob Marolt željno pričakuje občinskih časti. Mislimo pa, da se bo vrezal. Kdo od pametnih vaščanov mu bo pa zaupal? Vaščani, ali ste pozabili, kako vestno je služil zločinski Avstriji kot rekvizitor živine za fronto? Hvala lepa za takega oskrbnika kakor je Marolt. Čudimo se g. župniku kot razlagaicu verskih resnic, da ima stike z g. Maroltom, ki ima tudi drugače dokaj maula na glavi.

POLJANSKA DOLINA. Sokol je pridobil že obilo prijateljev v naši dolini, dasi je bil ustanovljen šele pred tremi leti. Njegova prirediteljev na velikonočni ponedeljek je izpadla v splošno zadovoljstvo vseh, tako obe igri, kakor tudi veselica s plesom. V nedeljo 11. maja priredita naš in pa žirovski Sokol skupen pešizlet na Hotavljje. Izlet je za vse članstvo obvezen. Na sporedu je telovadba, skupne redovne vaje vseh oddelkov, seveda tudi petje. Prijatelji Sokolstva dobrodošli. Teden pozneje, 18. maja, v Poljanah društveni javni nastop. Pridejo bratska društva iz Žirov, Loke i. dr. Poljanci, glejmo, da bo nastop izpadel častno za nas. Zdravo!

SELŠKA DOLINA. Začnje čas omenja znani dopisnik v «Slovenec» večkrat selško dolino. Navadno se oglasijo selški krmarji v političnih listih najraje pred kakimi volitvami. Selška občina je ena največjih na Gorenjskem. Ima do 6000 prebivalcev, 8 ljudskih šol in 4 župnije. Ni je menda občine, ki bi imela tako visoke avtonomne doklade kakor selška. Doklade presegajo nad 1000 %. Po zaslugi selškega župnika, ki je sam občinski odbornik, morajo občani plačevati celo naklade za cerkavnike in organiste, kar se niti med vojno ni godilo, ko je bilo življenje težavneje. — Z ogorčenjem se ljudstvo sprašuje, kam gre denar. O tem govore celo nekateri duhovni gospodje. Pri občini ima SLS dvetretjinsko večino, zato naprednjaki ne morejo odvrniti klerikalnega navala. Pred občinsko sejo imajo klerikalci pod vodstvom župnika J. Kepca v hranilnični sobi sejo. Tam naveže župnik svoje zveste na vrvice, katero potem pri skupni seji

«Ti, Milica, zakaj si pa danes tako otožna?»

«Veš, Jošt, ta babnica čudna mi ne gre iz glave. Srce mi pravi, da mi bo ta ženska še nesrečo prinesla. Saj vem, da je smešno to, toda čudno, odkod mi pridejo take misli.»

Jošt se ji je smehljaj in jo tolažil šaljivo kakor je vedel in znal, toda njegove dobrodušne besede tokrat niso imele pravega uspeha in Milica se ni mogla iznebiti čudnih slutenj.

Lenard in Uršula sta komaj pričakovala, da se Dihurka povrne in jima sporoči vse. Ko sta jo drugi dan proti večeru ugledala, kako je krevljala po grajski poti navzgor, sta se je močno razveselila in jo vodila naravnost v zgornjo sobo. Na mizi je že bila pripravljena dobra malica, kos izbornega svinjskega mesa, kruh z medom in vrč starega vina.

«No, no, kaj ste izvohali?» začne Uršula.

«Ej, žlahtna gospa, to je ptička, ki smo mislili, da ne bo več prepevala, pa sedaj še lepše gostoli. Čisto zdrava je in seveda zaljubljena v tistega pobiča, ki jo je odpravil s seboj. Kako se je godilo, sem iz-

vedela vse, samo po pravici pa ni pripovedoval tisti fant — Jošt mu pravijo. Zakaj resnico skriva, pa res nisem mogla uganiti.»

«Kako ste pa dognali stvar?» vpraša Uršula.

«Le poslušajte, gospa: Jošt je zvečer po večerji začel razlagati, da so ga tisto noč v Črnem grabnu napadli roparji. Toda roparje so k sreči pregnali cesarski vitezji, ki so prijezdili nasproti. In tako so bili Jošt in njegovi spremljevalci, ki so tvorili žreblje. Ta Jošt se je potem sešel z Milico, ki je bila tudi ugrabljena in je roparjem ušla v splošni zmešnjavi. Slučajno jo je našel za grmičem, ko se je v pobegu umaknil s ceste; ona se ga je oklenila in ga prosila zaščite, na kar jo je Jošt peljal s seboj domov... Jaz pa si to stvar drugače mislim, saj je videti, da si je Jošt zgodbo naglo zmisli. To je moralo biti tako: Jošt je bržčas naletel na naše kopače, ki so mislili Milico pokopati, pa so ti zajci zbežali, ko so ga nenadno ugledali. Ali pa so ravno pokopali Milico, pa jih je fant skrivoma opazoval in jo nato hitro izgrebel. Preslaba zdravila sem ji dala, ej...»

«Kaj pa zdaj storimo?» vpraša Lenard v skrbeh. Dihurka krepko potegne iz vrča ter znova začne:

«Kaj storiti? Če pride gospod Juraj domov, ga je treba spraviti na napačno sled in mu dopovedati, da je dekletu ušlo z nekim potepinom. Vidva sta rešena vsega opravičevanja, družina si pa tudi ne bo upala nič ziniti. Če pa gospoda ne bo domov, pa tudi Milice ne bo več na grad; ali ne, žlahtna gospa?»

«Prav ste povedali, Dihurka, čisto po mojih mislih, reče Uršula veselo, «le pijte še, to je vino za stare ljudi; pa se bomo že še pomenili tudi o plačilu in drugih stvareh.»

Tudi Lenard je bil vesel in je hodil žvižgaje po sobi gor in dol. Ko je Dihurka pospravila meso in izpraznila vrč, se je odpravila iz gradu, v svesti si, da je žlahtni gospej Uršuli in Lenardu storila dobro uslugo. Gredeč navzdol proti svoji bajti je govorila s seboj: «Ej, ej, kar dve muhi v pajčevini! Lenarda in Uršulo! Pa še Juraja, če pride domov. Marsikateri cekinček mi bo še zdrknil v mošnjiček. Moj sin Rupert, ki se klatiš s plemenitaji po vojnah, imel boš nekaj denarja dedščine. Dobro se mi drži, Rupert, saj si tudi ti

nateguje po svoji volji. Ni čuda, če gornji konec občine (Češnjica) z ogorčenjem protestira proti ogromnim davkom, ki jih nalagajo selški klerikalci. Znano je, da dobi občina v Selcih okrog 300.000 kron samo od davka na vino. Što vsoto z lahkoto krije potrebno šolstvo in skrbi za občinske reveže. Kam g. drugih 800 odstotkov doklad, ljudstvu ni znano. Dopisnik v «Slovencu» vzdihuje: «Né igrajte se z ljudskim premoženjem!» To gospodarstvo, gospodje, je Vaše delo. Pa ko bi se radi znebili posestniki gornjega dela klerikalnega gospodarstva v Selcih, že se oglašijo z demagogijo župniki. Po Podlonku in Dražgošah netijo prepir in oznanjajo po stari navadi svoj evangelij ljudstvu, ki je izmučeno radi trpljenja in joče pod težo od klerikalcev vpeljanih občinskih naklad. Zanimivo je, da so bili pred vojno za ločitev občine, po vojni proti ločitvi, sedaj pa sami ne vemo, kaj želijo. Če je že pri cerkvi gospodaril g. župnik po svoji volji zadnjih par let, kjer je iztislil od župljanov brez vsake kontrole ogromne vsote (šole in reveži desetletja ne bodo stali toliko), bo koristno v imenu ljubelega miru, da se ne vtika še v stvar, ki se njegovih žepov nič ne tiče. Se nekaj! «Slovenec» dela velikansko reklamo za odkritje dveh plošč selškim padlim vojakom. Selčani o tem ne vemo še prav ničesar. Bojimo se, da je stvar, kakor je lepa in človekoljubna, izšla iz neodkritih namenov. Tu bi morale biti zastopane vse stranke in vsa društva. G. župnik je menda pozabil, česar možje in fantje še nismo pozabili. Pa tudi žene se še spominjajo, da se jim je med vojno pri «Marijini družbi» reklo, da je prav, da gredo fantje na vojno, da je vojna dober misijon za fante. Ljudje, ki vodijo tako politiko, bi se morali od sramu pokriti. To je grdo norčevanje iz onih, ki so žrtvovali svoje najdražje — življenje. — Zadnje čase je v dolini klerikalizem na nogah. V Bukovščici so ustanovili Orle, katerega ustanovitev je priporočal župnik s prižnice. Zanimivo je, kako so lovili Orle. Zato je še «Domoljub» prikril svojim bralcem ustanovitev.

LESCE. Malokdaj se oglasimo, zato prosimo, g. urednik, za malo prostora. Kakor običajno povsod, se je tudi pri nas vršila velikonočna procesija, pri kateri smo opazili

plemenitaša sin. Vidiš, škoda je res, da tvoja mati ni bila poročena žena — pa mnogo to tudi ne stori, saj si boš vseeno lahko kupil kako graščino, ali pa se lepo priženil — samo Kompoljske Uršule bi ti ne svetovale, če bi bila vdova. Ta baba tudi ima vražjo dušo.»

Med tem samogovorom je Dihurka dospela do svoje bajte. Ker ni bila lačna, se je takoj podala k počitku. Le poprej je še opravila nekaj svojih vraž in čarovniških molitev, kmalu nato pa je zaspala kakor najbolj pravična ženska na svetu...

Mesec je med tem že izšel izza Limbarske gore; napačila je mrzla jesenska noč. Sova je žalostno skovikala gori v hribu nad Dihurkino bajto...

(Dalje prihodnjič.)

Čudno krstno ime.

K župniku prineso krstiti novorojenčka in kmet reče: «Gospod, krstiti ga morate za Tigra!»

Župnik se nasmeje: «To vendar ni nobeno ime. Kje si ga pa dobil?»

«Če je svoj čas papež mogel biti Lev XIII., pa naj še moj sin bo Tiger,» odvrne kmet in je boter pristavil: «Nemara bo še kdaj za polanca»

smešne prizore. Udeležili so se je namreč tudi gasilci brez načelnika; ženice šepetajo, da se je sramoval svojih kolegov. Nekateri pa so rekli, da je zbolel, kakor zbolil Pašič, če je kaka težka politična preizkušnja. To bo najbrž tudi res, ker pri društvu ne gre vse po njegovem diktatu. Zaradi tega je ta parada bila prava smešnost. Sedanji podnačelnik se je baje tri tedne učil za procesijo, a moštvo ni razumelo njegovih povelj. Pri društvu po štiriletnem obstoju še vedno ni knjig za sejne zapisnike. Mnogo je tudi drugih nerednosti, katere je zakrivil naš načelnik Iskra. Zaradi tega je vložila večina pri župnem načelstvu protest proti taki anarhiji, ki vlada pri društvu. Upamo, da župni načelnik v najkrajšem času reši to, ker bi v nasprotnem primeru morali prositi za pomoč zvezo, ki bi enkrat za vselej napravila red.

ŠT. JURIJ PRI GROSUPLJEM. Kako hudo je zbedel šentjurske klerikalce sestanek naprednih volilcev 30. marca v naši vasi, priča dejstvo, da so mu posvetili veliko pozornost v «Slovencu» in klerikalnem revolverju «Domoljubu». Šentjurska poročevalca «Slovenca» in «Domoljuba» pa nista resnicoljubna in stvarna. Ni bil namen nedeljskega sestanka, da bi se prelevili pristaši SKS v demokrate, kajti napredni blok tega ne zahteva. Pribijamo pa, da so bile ženske res nahujske! Tudi je res, da je klerikalni zaupnik Markelj hodil okrog hiše in da je vsakomur jasno, s kakšnim namenom. «V sosednjo vas po deželni cesti» pa je šel šele po sestanku ves iz sebe na posvet k županu. V «Slovencu», ki ga izmed ljudstva skoro nihče ne dobi, to pač omenjajo, a v «Domoljubu», ki ga dobivajo vaščani, pa so Marklja izpustili in mu niso privoščili odlikovanja za njegovo junaško delo. Tudi ni res, da bi bili na sestanku «naši», to so klerikalci, kajti vsi vendar ne pihajo v črni rog smrtne pesmi za slovenskega kmeta. Klerikalcem svetujemo končno, naj prenehajo mešati vero in politiko vedno v enem piskru, ki ima že na vseh koncih luknje. Ljudstvu je treba izobrazbe in napredka; a klerikalci dobro vedo, da bi bil to njihov poraz. Zato se poslužujejo vsake še tako umazane gonje proti vsemu, kar je naprednega. Značilne so izjave klerikalnih zaupnikov, češ, «saj tukaj pri nas ne boste opravili ničesar, ker smo mi ljudstvo že toliko preslepili, da bo samo nam verjelo.» — «Domoljub» in «Slovenec» se silno obregata ob «kunščino» «Jutro», a bi bilo bolje, da si dasta svoje piskre učenosti zvezati, da se ne razsujejo. Raje naj svoje Marijine device pouče, da ne bodo lagale, da je govornik na zadnjem sestanku nagovarjal navzoče proti veri. S «škrici» pa naj pometajo klerikalci najprej v svojih vrstah.

GORA PRI SODRAŽICI. Pri nas imamo v stolpu zvonove, ki služijo tudi za klicanje farovške kuharice, drugače se pa že eno leto ne zvoni redno, kakor so bili stari običaji. Kadar bodo pa volitve, bo mogoče naš g. upravitelj Žužek pozvonil svojim pristašem tako, kakor svoji kuharici. Toda mi se ta temu zvonjenju ne bomo odzvali. Naj njegovih par kričačev in agitatorjev za klerikalizem še tako brusi pete, ne bo vse nič pomagalo. Vsi, ki ste napredne misli, delajte po svojem prepričanju, ne pa po navodilih farovža in njegovega sosedu. — G o r n i k.

SUHOR PRI METLIKI. Prosim Vas, da danes zopet daste malo prostora, da se zgledimo. Veliko noč smo praznovali po stari navadi, ni bilo nič slabše, pa tudi nič boljše, četudi smo v postu imeli misijonarje na vratu. Vse prazne misijonarske marnie, posebno če

so politično pobarvane, pri nas nič ne zaležejo. Kadar kmet v znoju obdeluje svojo zemljo, kakor ravno zdaj v spomladanskih dneh, mu pa noben misijonar ne pomaga. Zato sme napreden kmet tudi ob prostem času svobodno razmišljati o svoji politiki in ne potrebuje farovških svetovalcev. Tudi z vinogradništvom je tako: mi s trudom obdelujemo vinograde, dasi pridelamo nekaj vina za prodajo, duhovniki pa neprestano rohnijo proti našemu pridelku, ki ga že itak težko prodamo, klerikalni poslanci se pa nič ne pobrigajo za gospodarske težave kmeta. Pri nas smo složni v tem, da pri prihodnjih volitvah mora dr. Žerjav biti prvi, četudi je naš dekan čezenj. — N a r o č n i k.

SMARJETA PRI RIMSKIH TOPLICAH. Pri nas pravijo nekateri ljudje, da svet nazaduje. Posebno pa hočejo to dokazati sedaj, ko so šli klerikalni poslanci nasičeni mastnih dnevnice od korita na deželo, da zopet nastavijo svoje limanice za kroglice, katere bi jim služile za nadaljnji obstoj, kajti dobro se zavedajo, posebno pa g. Kugovnik, da je bolje pri koritu kakor pa v kovačnici s kladivom v rokah. Samo da znajo v Beogradu kimati — dnevnice pa le tečejo. Upam, da nam bo g. Kugovnik na belo nedeljo v Laškem vse to potrdil. Da pa ljudstvo napreduje, to sem se na velikonočno soboto osebno prepričal, kajti pred nekaj leti so takoj po blagoslovu dirjali ljudje, posebno dekleta, s polnimi koši klobas in potic iz cerkve, in dogodili so se slučajji, da je tekmovalka podstavila nogo nasprotnici in vse klobase, jajca in potice so letele iz koša. Letos je bilo vse drugače, tekmovalcev ni bilo videti, šli so vsi dostojno, vsaka poedina vas korporativno zase. Posebno so se odlikovale Sevčanke. Res lep napredek, v zgled vsem drugim faram za veliko soboto. — P o m a č i n.

HUDA JAMA PRI LAŠKEM. Lažniva «Pravica» je prinesla za Veliko noč svojim kulukarjem pozdrav iz Hude jame. Dopisnik se hoče šteti med rudarje, a jo je zelo slabo pogodil. Rudarjev klerikalnega kova še ni v Hudi jami, razen enega v Rečici, ki naj bo v svarilen zgled vsem onim, ki jim v farovžu s kuhalnico mešajo možgane. Kako lepo hoče oprati grehe klerikalne stranke! Pravi celo, da niso krivi kuluka, davkov in ponesrečene stavke rudarjev. Rudarji se pomilovalno ne smejejo demokratom, temveč Vam, gospodje klerikalci. Saj je res do najmlajšega vozača vsakomur znano, da so ravno klerikalci dali na Zaloški cesti v Ljubljani streljati delavce. Torej, kdo je večji grešnik in tiran delavstva kakor ravno Vi, klerikalci! Delavci so preveč pametni, da bi jih «Pravica» zaslepila. Skisane možgane imate pa Vi, dopisnik «Pravice», ker jih vsakomur, ki se suče okrog farovžev, poprej okisajo, ker bi sicer ne mela nihče prazne avtonomije. Za nas ni treba misliti, govoriti in pisati po časopisih potom advokata (morda g. dr. Ogrizka), saj imamo, hvala Bogu, dovolj zmožnih iz naših vrst, a ne kakor Vi, da vsak dopis iz farovža leti. Poglejte samo Vaše ovce in na obrazih jim boste čitali našo resnico. V občini Sv. Krištof pa že metla poje in naj bodo prepričani vsi, da smo jih pripravili še več in da bomo izčistili ta Avgijev hlev. Res, Bog nas čuvaj klerikalnih «prsmud»! — R u d a r j i.

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Dopisnik vseh pravic «Pravice» je nasproten dnevi dostavi poštini pošiljk, ker ve, da pri Sv. Jederti ni in tudi ne bo razširjena «Pravica», ampak «Domovina». Jezi ga, da bi občina morala skrbeti za dostavljanje pošte. Mislim, da so davkoplačevalci upravičeni to zahtevati in večina tudi to želi. Jože starešina, morda boste imeli pr

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene so precej nespremenjene. V Bački stane pšenica okrog 320 Din, a v Banatu se dobi celo po 300 Din. Turščica v Bački se trguje po 232 Din 50 par do 235 Din. Ječmen za pivovarne, prvovrstni, je dosegel ceno 330 do 340 Din. Oves se trguje v Bački po 250 do 255 dinarjev, moka «0» po 500 Din za 100 kg.

ŽIVINA. Na živinskem sejmu v Mariboru 22. t. m. se je trgoval kg žive teže: vliči 12 do 13 Din, poldebela 11 Din 25 par do 12 dinarjev, plemenski 10 do 11 Din 25 par, bikci za klanje 7 Din 50 par do 12 Din, krave debele klavne 10 do 12 Din, plemenske 9 do 10 Din, za klobase 7 do 8 Din 50 par, molzne 9 do 11 dinarjev 50 par, breje 9 do 11 Din 50 par, mlada živina 9 do 12 Din 50 par. Na sejmu v Zagrebu 23. t. m. so se prvovrstni voli plačali za kg žive teže po 15 do 15 Din 75 par, drugovrstni po 13 do 14 Din 50 par, tretjevrtstni po 10 do 12 Din 50 par, teleta po 13 do 15 Din, svinje nepitane po 19 do 22 Din.

KR. se je plačevalo: v Zagrebu: seno po 100 do 150 Din; slabše seno po 80 do 100 Din, slama po 75 do 100 Din za 100 kg.

— Vrednost denarja. Dne 23. t. m. se je dobič na zagrebški borzi (v devizah): 100 avstrijskih kron za okrog 11 $\frac{1}{2}$ pare, 100 madžarskih kron za 9 $\frac{1}{2}$ do 11 $\frac{1}{2}$ pare, 100 italijanskih lir za 359 Din 25 par do 362 Din 25 par, 1 dolar za 79 Din 95 par do 80 Din 95 par, 100 češkoslovaških kron za 237 Din 90 par do 240 Din 90 par.

— Obtok bankoveev v naši državi je znašal 15. t. m. 5 milijard 592 milijonov 600 tisoč dinarjev.

Beleške

+ Klerikalni listi imajo za odgovorne urednike poslance, katerih ni mogoče pozvati pred sodišče ter jim tam po zaslugi naviti ušesa. Zato ti časopisi, ki so kulturna sramota za Slovenijo, besnijo in zmerjajo vse križem. Najbrže so mišljenja, da je to njihovo početje učinkovito in da so ljudje dostopnejši za politiko polivanja gnojnice nego za stvarno dokazovanje. Uverjeni pa smo, da se ljubi klerikalci hudo motijo. Večina našega naroda pač mora izpredvideti dejansko stanje, to je polomijo klerikalne politike, ki jo tudi politični koli in noži ne bodo oprali. Tekom 1 leta smo imeli priliko spoznavati na naših grbah efekt klerikalne politične zmožnosti. Te klerikalne pogreške so morali sedaj popravljati samostojni demokrati, ki so dosegli odpravo kuluka. Nove volitve bodo nedvomno močno obračunale z ljudskimi političnimi sleparji.

+ Naši zeleni generali izgublajo vsako razsodnost. Odkar ima «Kmetijski list» za odgovornega urednika poslanca g. Puclja, je postal ta časopis v surovosti vreden sobrat mariborske «Straže». Nedavno je «Kmetijski list» objavil «Proglas zemljoradnikov», ki je prava zmes neotesanosti in nestvarnosti, v prejšnji številki pa je sam g. Pucelj s podpisom najostudnejše ozmerjal g. dr. Žerjavo. Moramo povedati, da od g. Puclja takih izlivov strasti vseeno nismo pričakovali. S surovostmi, gg. voditelji SKS, ne boste obdržali svojih volilcev, ki se danes pametno vprašujejo, ali še ima kak pomen biti pristaš SKS in ali bi ne bilo bolje, da se sploh vsi napredni ljudje združijo v skupno fronto pod okriljem JDS.

nas, kjer je Zveličar moral vstati med bajoneti — na zahtevo župnika. Ta je namreč prepovedal streljanje, ki je pri nas običajno. Toda tega ni storil iz varnostnih razlogov, temveč na priporočilo svojih znanih pomagačev, katerih eden je nato pri obhodu preklinjal. Zdaj pa res ne vemo, kaj je Bogu bolj dopadljivo: ali streljanje z možnarji ali preklinjanje klerikalnega veljaka pri procesiji? G. župnik zaradi svojih kapric izgublja vedno več ugleda. Pač pa smo bolj zadovoljni s g. kaplanom, ki vse cerkvene obrede tako lepo mirno opravi, brez hrupa in vpitja. Tudi se naš g. kaplan ne boji poti in blata, če je treba na spoved, in tudi ne streljanja o Veliki noči kakor gospod župnik. Zato so ljudje govorili med seboj: «Takega župnika si želimo, kakor je gospod kaplan.» — **Paran.**

Kmetijski pouk

MERILO ZA NAPREDEK NAŠEGA KMETIJSTVA.

Naše kmetijstvo je tekom zadnjega polstoletja v marsičem napredovalo, vendar smo še zmeraj daleč zadaj za napredkom drugih kmetijskih dežel. To vidimo na vsem in pri vseh naših panogah, pri poljedelstvu in živinoreji, pri vinogradništvu in kletarstvu, pri sadjarstvu itd. Povsod se lahko opazuje pomanjkanje potrebne smotrenosti v našem gospodarskem obratu.

Naši vinogradi, uničeni po trtni uši, so se hitro popravili, skoraj tako, kakor če pogori vas. Lepo je videti tudi pravilne vrste na novo zasajenih trt. Toda pridelki so ostali skoraj isti. Po naših vinogradih imamo vse preveč različnih trtnih vrst, namešanih, kakor so nam prišle v roke. O vrednosti posameznih vrst za naše kraje še sedaj nismo na jasnem. Če pogledamo pa v naše kleti, najdemo v vsakem sodu drug a č n o v i n o. Kolikor posode, toliko vrst vina. Pa tudi v vsaki zidnici drugačen pridelek. To ni smoterno vinarstvo. Ves drugačen je položaj po vinorodnih krajih drugih dežel. Tam je število trtnih vrst omejeno, nasadi so enotni, vinski pridelek pa značen in značilen (tipičen).

Ravno to opazujemo pri našem sadjarstvu. Vse mogoče sorte se pomnožujejo in cepijo, namesto da bi se bili že od nekdanj držali bolj enotnih vrst, s katerimi bi se dalo sadno kupčijo dvigniti.

In če pogledamo na druge stroke našega kmetijstva, se nam pokaže skoraj ista slika. Poglejmo našo živinorejo v posameznih krajih. Poglejmo v hlev, pa se lahko prepričamo, kako mešanica različne krvi stoji pri jaslih. Še sedaj nismo in nočemo biti na jasnem, katero pasmo naj redimo, da bo več uspeha. In tako se zanašajo v naše kraje vse mogoče pasme, ker smo krivega mnenja, da je na pasmi največ ležeče. Ta mešanobarvna živina, ki jo še redimo po naših krajih, to ni nobena smoterna reja, ampak znak naše zaostalosti napram drugim naprednim živinorejskim deželam. To je merilo naše kmetijske nezavednosti! Pa pogledajmo naše perutninarstvo in druge panoge! Povsod se razkriva naša brezsmotrenost. Teh mešanic se moramo znebiti! One so pravcato merilo naše zaostalosti, pa tudi znak naše nezavednosti pri pospeševanju našega kmetijskega obrata.

volitvah več časa za čitanje, skrbite za bodočnost in dobrobit ljudstva. — **O b e a n.**

BREZNO PRI SV. JEDERTI. «Slovenski Gospodar» (oče «Pravice») z dne 10. t. m. je prinesel notico, v kateri kruto napada demokrate zaradi shoda, ki se je vršil po dopisniškem mnenju dne 2. t. m. v Brdcah. Ker se ta dan ni vršilo od strani demokratske stranke nobeno zborovanje, smo mnenja, da so imeli klerikalci ta dan svoj sestanek in mogoče, da so se sami med sabo zamenjali za demokrate. Ako se pa to ni zgodilo, je zopet jasen dokaz laži, katero itak vsebuje vedno v polni meri ta umazani list. Da se je vršil javen shod demokratske stranke 30. marca pri g. Kozoletu v Breznu in da je sijajno uspel, to nam je vsem znano. Dopisnik se je zaletel v živinozdravnika in pripoznava, da ne bi bil v stanu ljudski zdravnik ozdraviti takih zagriženih, od farovža ubitih klerikalnih možgan. — **U d e l e n e n c i s h o d a.**

ŠMARJE PRI JELSAH. Šmarska «stranka poštenjakov» je na zadnjem občnem zboru v Mandeljčevi vili 12. t. m. sklenila svoje zasluzne člane odlikovati s posebno vidnimi znaki. Ustanovila je «bratovščino afrikanških oslov», in sicer doprsnih in celih. Svojemu poglavarju je poklonila doprsno podobo afrikanškega osla brez repa za značajno izpolnjevanje zakonske zvestobe, osebnemu tajniku poglavarjevemu pa v naravni velikosti, a brez glave in repa, za nesebično dobavljanje medvojnega sladkorja in pa za vestno sestavljanje dopisov svojemu šefu. Obisk na zborovanju ni bil ravno sijajen: 12 jogrov-poštenjakov in pa radikalni privesek Stefan. Navdušenje pa je bilo velikansko; seveda je imel glavno besedo g. duhoviti tajnik. V svojem «ajfru» je požiral kar cele demokrate. Mi mu pravimo: požrl nisi — svojčas najhujši naprednjak — svojih sedanjih zaveznikov klerikalcev, še manj pa boš mogel pogoltniti demokrate. Napihuj in pehaj se za občinske volitve kolikor ti drago, a vedi: kontrola imajo in jo bodo imeli demokrati.

SV. ŠTEFAN PRI ŠMARJU. Našo Kotnico, sestro farovške kuharice, smo že večkrat tožili zaradi njene nesramne agitacije proti naprednim časopisom in je že skoro izgubila službo upraviteljice poštne nabiralnice pri Sv. Stefanu. Le na prošnjo naših naprednjakov se ji je še pustila uprava poštne nabiralnice. Ona misli, ker je g. Malgaj odšel od Sv. Stefana, da ni zdaj nikogar več tukaj, ki bi ji pošteno na prste gledal. Ali moti se! Pred dobrimi tremi tedni je pa zopet milo prosila nekega naročnika «Domovine», naj vendar pusti ta «brezverski liberalni časopis» in si naroči «Slovenskega Slepjarja». Poštno direkcijo bomo pa prosili, naj enkrat za vselej odzame upravo tem ljudem in jo naj izroči človeku, ki ne bo imel v uradu politike na prvem mestu.

SV. ŠTEFAN PRI ŠMARJU. Slavnim klerikalcem pri Sv. Stefanu se naznanja, da se bodo prihodnje nedelje pobirali darovi za pogorevščino klerikalnih poslancev od dr. Korošca pa do metlarja Vrečka Jaklna. Demokrati bomo prvi, ki bomo pokazali svoje usmiljeno srce. — **M e ž n a r.**

ZIBIKA. V nedeljo 27. t. m. skliče JDS v Zibiki takoj po maši ob 8. uri javen shod pri g. Fr. Stibčiču, trgovcu in gostilničarju v Zibiki. Somišljeniki, glejte, da bo udeležba polnoštevilna. Govornik pride iz Maribora.

SV. TOMAŽ PRI ORMOŽU. Cenjeni bralci «Domovine», gotovo ste radovedni, kako se je pri nas proslavilo vstajenje Gospodovo. Menimo pa, da povsod inenitnejše kakor pri

Tedenske novosti

* Cenjene dopisnike opozarjamo, naj vedno podpišejo svoje dopise, da uredništvo ve, odkod dobiva prispevke. Podpisi ostanejo itak vedno tajnost uredništva, ako dopisnik izrecno ne želi, da se njegov podpis tudi objavi. Dopisov, o katerih ne vemo, odkod prihajajo, ne bomo priobčevali.

* Kralj in kraljica prideta, kakor poročajo iz Beograda, še meseca maja na Bled, odkoder se podasta 26. maja na službeni obisk v Pariz.

* Petje državnih himen v cerkvi. Ministrstvo za vere je prepovedalo petje državnih himen v cerkvah. Prepoved je bila izdana predvsem zaradi tega, ker se posebno katoliški duhovniki niso mogli sporazumeti, kako in v kakšnem razporedu naj se poje državna himna ob priliki raznih cerkvenih obredov.

* Zopetna omejitev priseljevanja v Ameriko. V Zedinjenih državah hočejo zopet omejiti priseljevanje iz Evrope. Sklenjeno je tudi bilo, da se prepove naseljevanje vsem Japoncem brez izjeme. Na Japonskem je prišlo radi tega sklepa do velikih demonstracij proti Ameriki.

* Izseljenci, ki že imajo odobrene potne liste za Zedinjene države, a iz kakršnegakoli razloga še niso odptotovali, se opozarjajo, da morajo svoje potne liste takoj predložiti svojim občinskim uradom. Občine jih morajo namreč do konca aprila vposlati socialnemu ministrstvu v svrhu novega overovljenja. Potnemu listu je treba priložiti «affidavit», to je garantno pismo sorodnika ali prijatelja v Zedinjenih državah, da bo oskrboval izseljenca. Občina mora za vročeni potni list in affidavit dati pismeno potrdilo prejema.

* Koliko je bolnic v naši državi. Po uradnih podatkih imamo v naši državi 163 bolnic z 18.648 posteljami. Po pokrajinah so bolnice razdeljene tako-le: v Sloveniji jih je 22, v Srbiji 55, na Hrvaškem in v Slavoniji 32, v Bosni in Hercegovini 29, v Banatu 22, v Bački in Baranji 12, v Črni gori 7 in v Dalmaciji 5.

* Junaški čin mladega železničarja. Nedavno so se igrali otroci ob Savinji pri Zidanem mostu. Radi nepredvidnosti je padla štiriletna hčerka delavke Karh v deročo vodo. Stučajno je prišel mimo iz službe 23letni železničar Josip Tušar, ki je takoj skočil v vodo in rešil mlado življenje.

* Prva letošnja žrtev naših planin. O velikonočnih počitnicah je napravila skupina ljubljanskih dijakov izlet v triglavsko pogorje. Ko so prispeli pod znano Urbanovo špico v višini 2100 metrov, se je družba ločila v dva oddelka. Ko se je prva skupina oddaljila približno 200 metrov, je potegnil močan veter, in kmalu je bilo zaslišati ropot padajočega kamenja. Dijaki so gledali, odkod leti kamene, a v tem hipu je dijak Ante Lenarčič dobil dve pesti debel kamen v levo stran čela. Smrtno nevarno zadet se je zgrudil na tla. Tovarishi so ga takoj za silo obvezali, nakar ga je rešilna ekspedicija odnesla v Mojstrano. Zdravnik dr. Kogoj z Jesenic je sicer skušal rešiti mlado življenje, a vsaka pomoč je bila izključena. Ante Lenarčič je zvečer umrl, ne da bi sploh prišel k zavesti.

* Velikonočno streljanje in velikonočni pretepi, to so stari slovenski običaji, ki zahtevajo vsako leto več smrtnih žrtev ter težkih in lahkih poškodb. Tako na Kranjskem kakor Stajerskem je bilo radi nezgod pri streljanju nekaj mrtvih, cela vrsta pa ranjenih. Še bolj žalostno je, da se baš ob velikonočnih

praznikih toliko popiva in da slede iz popivanja fantovski pretepi, pri katerih je med Slovenci prišel v veljavo zlasti zopet nož. Tukaj bi bilo najhvaležnejše polje za našo duhovščino, katerega dolžnost bi bila, da se briga bolj za нравstveno vzgojo ljudstva nego za politične pridige po cerkvah. Baš radi tega je strankarska duhovščina v veliki meri sokriva takšnega podivjanja fantov v nekaterih krajih. Ne gobezdavost o avtonomiji in drugih budalosti nego odločna in vztrajna borba proti surovosti je potrebna pri današnjih razmerah. Ko se duhovščina zopet z resnostjo posveti temu delu, bo zopet uživala splošen ugled.

* Štiriletnica klerikalnega krvoprelitja na Zaloški cesti v Ljubljani je potekla te dni. — Pred štirimi leti je bil predsednik pokrajinske vlade za Slovenijo voditelj SLS dr. Brejc. Takratni klerikalni režim ima na vesti 13 mrtvih, 24 težko in 40 lahko ranjenih delavcev, ki so takrat stakali in se borili le za boljši kruh. Prav nič ni bilo potrebno, da je dr. Brejc dal streljati v bedne ljudi, ki niso drugače hoteli ničesar hudega. Radi tega so se potem drju Brejcu in drugim klerikalnim voditeljem ničeno tresle hlače. Takrat je tudi bilo, da so klerikalci prosili srbsko vojaštvo, da jim je zastražilo fiskarno pred stavkujočimi.

* Visoka starost. Te dni je umrl v Somboru najstarejši tamkajšnji meščan Štefan Marjolič v starosti 100 let.

* Volkovi v kočevskih gozdovih. Auerpergov lovec Franc Lackner je nedavno ustrelil 32 kilogramov težko volkuljo. V kočevskih revirjih je lovec opazil tudi tri velike volke, ki pa jih radi nastopivšega mraka ni mogel zasledovati.

* Tri osebe zgorele. Pri Mariji Snežni v Slovenskih goricah se je pripetila te dni strašna nesreča. Vaški kovač Šterk je čez dan žgal oglje, zvečer pa je pogašeno oglje spravil v kovačnico, kjer je tudi stanoval z družino. Ponoči je oglje začelo tleti in se je vnela kovačnica. Kmalu je bilo celo poslopje v plamenu. Iz gorečega poslopja sta se rešila samo dva kovačeva otroka; kovač Šterk, njegova žena in najmlajši otrok pa so zgoreli pod gorečim tramovjem.

* Gozdni požar. V nedeljo popoldne je nastal v šišenskem gozdu pri Ljubljani velik požar. Ogenj je objel spočetka nizko grmičevje in prešel kmalu tudi na drevesa, po večini smreke. Škoda je velika. Gasilci so zadušili ogenj šele pozno popoldne. Kako je požar izbruhnil, ni znano.

* 14letna mati. V žensko bolnico v Beogradu so te dni pripeljali neko učenko tretjega razreda gimnazije, po imenu Sofijo Bešević. Deklica je v bolnici povila zdravo doje. Porod je bil čisto normalen. — Kdo je oče otroka, doslej še ni ugotovljeno.

* Požar radi blagoslovljenega ognja. Iz Kostivnice pri Rogški Slatini nam pišejo: Po stari navadi se blagoslovlja ogenj pri cerkvi, potem prižge ljudstvo svoje gobe, ki jih odnese na svoj dom. Tako je storil tudi posestnik Mikec in je prinesel gorečo gobo domov. Da bi si pa mogel gobo še prihraniti za prihodnje leto, jo je ugasnil in zanesel na podstrešje svoje hiše. Goba pa je še tlela, pričela goreti in povzročila požar. Zgorela je hiša in mnogo drugega blaga. Ubogi posestnik bi pač moral biti malo previdnejši, ker tudi blagoslovljenemu ognju ni zaupati.

* Nesreče pri streljanju. Letošnjo Velikonoč so v mariborski okolici zopet prav mar-

ljivo streljali. Žrtve tudi to pot niso izostale. V mariborsko bolnico so pripeljali 17letnega Rudolfa Moljačiča iz Poljčan, ki je dobil pri streljanju znatne poškodbe po obrazu in nogah.

* Smrtna žrtev velikonočnega streljanja. Iz Sv. Križa pri Rogški Slatini nam pišejo: Pri nas imamo jako čudno navado, da se dopušča šolarjem in drugim pobalinom na velikonočne praznike streljati med potjo v cerkev in nazaj, tako da si človek ne upa na cesto. Kakor vsako leto tako je imel tudi letoš ob praznikih tukajšnji zdravnik mnogo posla. Dvanajstletni sinček vdove Drofenik iz Tekačevega Ta je imel pištolo nabasano z opeko in peskom ter je s tem ustrelil v fanta, ki je, zadet v pljuča, pol ure nato umrl. Vprašamo odločilne činitelje, ali se res ne dá tem bedastim razvadam odpomoči? Mnogo nesreč bi se s tem preprečilo.

* Surovost brez primere. Na Veliko noč zjutraj je na Rožniku pri Ljubljani napadla neka pijana družba brez vsakega povoda slučajno se tam šetajočega 20letnega delavca Slavka Zvijerca iz Stare Gradiške v Slavoniji ter je 20letni Rudolf Tršinar zabodel Zvijercu nož v desno stran prs do pljuč. Zverinski Tršinar je aretiran, a Zvijerac se bori v bolnici s smrtjo.

Iz raznih krajev

* Na Ježici pri Ljubljani je umrl g. Anton Vilfan, posestnik in lastnik daleč okrog znane gostilne «pri Alešu». Bil je poštenjak in je užival ugled povsod, kjer so ga poznali. N. v m. p.!

* V Ribnici je umrl g. Anton Arko, hotelir in posestnik, v starosti 70 let. Pokojnik je bil odločen naprednjak. Bodi vrlému možu ohranjen blag spomin!

* V Hudem potoku (Štajersko) je bil te dni napaden v svoji hiši od dveh neznancev posestnik Ivan Skornšek. Roparja sta bila oborožena s sekuro in kamnom. Edeu od napadalcev je pričel svojo žrtev daviti, drugi pa je stal s sekuro pri vratih. Med rivanjem pa se je Skornšku posrečilo doseči kuhinjski nož, s katerim je sunil napadalca najprej v glavo, potem pa v trebuh. Kljub rani se je nasilnežu s svojim tovarišem posrečilo ubežati. Baje sta roparja doma iz Braslovč ali pa Polzele.

* V Ormožu je umrl tamkajšnji notar dr. Fran Strelec, odličan narodni delavec. Blag mu spomin!

* V Braslovčah postajamo že tudi moderni. Zato smo dobili na naš sejem žepne tatove, ki so okradli več oseb. Pred kratkim pa se je izvršil vlom tudi na pošto.

* V Veliki Pirešici je posestnik Marko Puncer pri gašenju lastne hiše, ki mu je iz neznanih vzrokov pričela goreti, dobil težke opekline. Oddan je bil v celjsko bolnico.

* V Rečici v Savinjski dolini je bil pri pretepu težko poškodovan s cepinom 26letni Florijan Irmančnik.

* Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je umrla v visoki starosti Urša Pisanec, ki je dočakala celo četrti rod. N. v m. p.!

* Pri Sv. Bolfenku pri Središču je padel posestnik Jožef Volarič iz Jastrebec, ki se je vračal s sejma v Čakovcu, tako nesrečno z voza, da je dobil smrtonovarne poškodbe.

* V Ptujju je 18letna Marija Santel iz Ptujске gore skočila v Dravo in utonila. Deklica je šla v smrt zaradi neozdravljive bolezni.

Sokolstvo

Sokolsko gledališče v Radovljici ponovi v nedeljo 27. t. m. popoldne veliki igrokaz «Vstajenje», ki je žel pri prvi uprizoritvi mnogo priznanja. Zunanji posetniki se lahko vrnejo z večernimi vlaki.

Obmejno sokolsko okrožje v Cerknici priredi dne 6. julija t. l. svoj okrožni zlet v Cerknici s sodelovanjem vseh okrožnih društev. Okoliške organizacije prosimo, da pri določitvah svojih prireditev to uvažujejo.

Prosveta

Gruda. Izšla je druga številka mesečnika «Gruda» z zanimivo vsebino. «Gruda» izhaja vsakega 15. v mesecu in stane letno 50 Din.

Iz torbe mirenskega popotnika

Hvala Bogu, nekoliko se je že izlilo. Ravno za praznike smo dobili lepo vreme. Naveličal sem se sedeti za pečjo in žvečiti tobak. Strašno me je imela potovalna strast. To pot sem sklenil iti po pirhe proti prijaznemu Št. Rupertu.

Odkar me ni bilo tam, in dolgo me že ni bilo, se je nabralo toliko novic, da sem jih komaj sproti basal v svojo malho. Prvo, kar sem storil, ko sem prišel v Št. Rupert, je bilo to, da sem pogledal na cerkveno uro. Po želočcu sem sodil, da bi moralo biti blizu poldneva, a cerkvena ura je kazala sedem. Pogledam na svojo: tri četrt na dvanajst. Pa vam srečam organista in ga opozorim, da v zvoniku ni nekaj v redu.

«V farovžu tudi ni vse prav,» mi je odvrnil mož in se hudomušno nasmejal. «Kaj pa ni prav?» sem vprašal radovedno.

Organist pa ni hotel ničesar povedati in sem moral drugim po pojasnilo. Pa so mi povedali tole:

Veste, naš župnik g. Natlačen ima svoje muhe. Ljubezen do bližnjega mu je postran-

ska stvar. Morda naj bi služilo v dokaz te krščanske ljubezni nekaj vzgledov:

Pride revna ženica v župnišče in zaprosi: «Gospod župnik, lepo jih prosim za en škump; streho bi rada zakrpala, pa nimam slame.» «Ne morem, nimam, pojdite h kmetom,» se je glasil odgovor. — Siromašna ženska nabira regrat ob cesti pri farovski njivi. Pride župnik in se krega: «Regrat mi sami rabimo, ne pustim nabirati!» — Žena-vdova ima kravico, a nima krme. Po krompirju na farovski njivi je dosti osata in druge zelenjave, katero bodo hlapci fajmoštrovi podorali, ko bodo izoravali krompir. Pride in prosi župnika, da bi smela pobrati tisti osat za svojo kravico. «Ne dovolim,» se odreže župnik. — Pride berač in zaprosi za miloščino. «Sem sam revež, ne morem, pojdite h kmetom!» se ga odkriža božji namestnik.

Novi zvonovi so bili obešeni v zvonik več kot pred enim letom. Takrat so podrli okra v linah. Skrbni župnik jih še do danes ni dal postaviti. In še več takih stvari bi lahko našli.

In ta mož gospodari na posestvu, ki je prvo za grofovino, pa je tak... eži!... Naj ljudstvo verjame prid'gam takega župnika. Poglejte si ga, vsi klerikalni kričachi, ki tulite na ves glas, da ste za ljudstvo! Tu imate primer krščanske ljubezni do bližnjega.

Ubogo, zaslepljeno ljudstvo, ki si morajo poslušati demagoške pridige Natlačenove ob njegovem prihodu: «Nisem prišel bogatit se, prišel sem revežem pomagat!» Tako je govoril, a danes dela vse drugače.

G. župnik naj posveti malo več pozornosti tudi svojemu kaplanu g. Mevžlju, da ne bodo govorili ljudje o njem in Justiki. Justika je mlada, lepa menda tudi po Mevželjnovem okusu, ali farar nekako ne vidi ta dva skupaj.

Vse to sem zvedel, pa bi Vam rad malo odložil iz svoje torbe.

Zanimivosti

Ponarejalnica bankovcev

Znano je, da izdajajo novčanične banke v raznih državah bankovce, ki so izdelani tako komplicirano, da jih je težko ponarediti, odnočno popolnoma enake napraviti se doslej ni še nikjer posrečilo.

vačem». Nedavno so izsledili tudi nekaj zelo slabo ponarejenih 100dinarskih bankovcev.

Naša slika predstavlja neko delavnico za ponarejanje nemških bankovcev, ki je bila nedavno odkrita v Berlinu. Ta ponarejalnica bankovcev je tiskala zelo spretno ponarejene

Tako se še spominjamo, da so bili v prometu pri nas ponarejeni «kovači» (stari desetdinarski), ki so bili zelo podobni pravim «ko-

bankovce v markah visoke vrednosti. To sicer tudi ni bila posebna umetnost, ker so bili zadnji nemški bankovci izdelani zelo enostavno.

× Prvi žepi. V starem času so bili ljudje bolj modrijani in so baje vse, kar so imeli, nosili v možganih. V srednjem veku so se delili ljudje v pobožne in junaške in so vse, kar so imeli, nosili ali v srcu ali — za pasom. Tako se vsaj trdi. Žepov torej niso potrebovali. Prvi žepi so se pojavili v novem veku, in sicer, kakor je podoba, v Franciji za vlade Karla IX. Ti prvi žepi so bili skriti in so se nahajali vedno znotraj obleke. Šele za časa Ludvika XV. so se začeli žepi nositi javno na zunanjih straneh sukenj ali hlač. No, potem pa je še moda napravila svoje in danes imamo žepov na obleki kakor pes bolh v dlaki.

Kaplan in vrabec

(Napev «Sirota jaz okrog blodim».)

Po vrtu hodi mlad kaplan,
zamišljen v časopis;
drži se tja v pomladni dan
kot Čič, ki n'je k'.

«Vol tve!» zagrmi na glas
in stisne belo pest:
«Prihaja zopet važen čas
za vero, dom in vest!»

V levici molek, v desni nož,
tako hitimo v boj!
Med nami vsak naj cel bo mož,
četrti... b... oj.

Spet k pridizam bo vabil zvon,
vsak dan bo hakšen shod,
proces je in misijon
za zmago, o, Gospod!

Na desno, z nami, ne v prenad!
ako zveni naš klj...
Kaplane dajte Beograd,
iz starih spovednic.

Le mi dosegli b'emo raj,
a drugi nač' nikdó:
v zakupu mi vramo raj
in pekel pod nogó.»

Na strehi, cic, cic, cic,
se vrabe zasmeji:
«Pozdravljeni, duhovni stric!
sem vedel, da ste vi...»

«Poberi še, p. kleti ntič!
Da zarabil bi te šment!» —
A vrabec poje: «Nič, nič, nič:
ne poideš v parlament!»

«Zakai, zakaj ne? — A zato!...»
se spomni je kaplan.
«Ta vražji kuluk, to bo, to —
naš kmet bi bil tlačan...»

In vrabec zopet: «Čiv, čiv, čiv!»
Kaplan: «Zdrobim ti vrat!»
A nagajivček: «Živ, živ, živ!
Zbor tigrov bil je tlake kriv —
jo strl je demokrat.

A. P. S.

Poslano.*

Dne 31. marca sem dobil pismo brez podpisa in dognal, da to pismo izvira od delavke Marije Flis in njenih prijateljic. Opozarjam Marijo Flis, da naj si kupi knjigo o lepem vedenju, ki bi ji bila bolj potrebna kakor sukanec za moje blače.

Ogeče pri Rimskih toplicah, 18. aprila 1924.

Gabro Pinter.

* Za ta dopis je uredništvo odgovorno le, kolikor določa zakon.

Za smeh in kratek čas

Cigan.

Vprašali so cigana, katera jed je najboljša, in on je odgovoril: «Beli kruh in sveži sir»
«Ali si to kdaj že jedel?»
«Ne, toda moj praded je videl nekoč gospoda, ki je to jedel, pa je pripovedoval to mojemu očetu, a moj pokojni oče meni.»

Dobra primera.

Gospa (ogleduje na trgu kokoš): «Ah, ta kokoš je pa vsa plava in suha kot trska, — je ne morem vzeti.»

Prodajalec: «Nič ne de. Če bi bil Vaš mož pred poroko tako obračal Vas kakor Vi to kokoš, Vas tudi gotovo ne bi bil vzel.»

Sinkova bol.

«Kaj se jočeš, sinko?» je vprašala mati malega Gusteljčka.

«Zato, ker nimam mlajšega brata,» je med solzami dejal Gusteljček.

«Ali bi se rad igral z njim?» je vprašala mati.

«Ne,» je menil sinko, «jaz bi ga rad imel, da bi ga lahko tepel.»

**kavčukaste pete
in kavčukaste podplate**

nosijo otroci in odrasli, ker so isti trpežni,
poceni in se dobro nosijo.

Nahod? Glavobol? Zobobol? Trganje? Odrekajo večkrat mišice in živci? Prijetno čuvstvo kreposti prinese pravi Fellerjev Elza-Fluid! Najboljše liščno sredstvo! Lajša bolečine, osvežuje in jači telo! Čez 25 let priljubljen kot kosmetikum za nego kože, las in ust! Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! Z zavojnino in poštnino vred: 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev, 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev z 10%nim doplačilom. Razpošilja ga: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza trg št. 360, Hrvatsko. (c)

Lovci, gozdarji, delavci, priporočamo Vam, da si kupite

obleke,

pelerine, suknje, blače, dožne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni in pri konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana
Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštnem povzetju. V lastni režiji se izdelujejo usnjeni (kožni) rekeci, blače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Oh! Te bolečine!

Malo Fellerjevega pravega Elza-Fluida in bolečine minejo.

Držniece s Fellerjevim Elza-Fluidom je prava dobrodejnost! Umivanje s Fellerjevim Elza-Fluidom jači mišice in živce! Deluje antiseptično in osvežujoče! Prežene nahod in napravi človeka neobčutljivega proti mrzlemu zraku! Za oči in ušesa! Zobe in glavo! Za vrat in usta! Za hrbet in ude! Za vse telo izvrstno liščno sredstvo in kosmetikum. Fellerjev Elza Fluid je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko žganje. Ku poskus radostuje, da tudi vi poročate:

To je najboljšo, kar sem kdaj okušal!

Zahtevajte v vseh dotičnih poslovanicah samo pravi Elza-Fluid lekarnarja Fellerja. Pri naročilih naravnost stane z zavojnino in poštnino vred, če se pošlje dekar naprej ali po povzetju: 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 24 Din; 12 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 85 Din; 24 dvojnih steklenic ali 8 specialnih steklenic 151 Din; 36 dvojnih steklenic ali 12 specialnih steklenic 214 Din.

KOT PRHOT: Elza-oblit zore: kurja očesa po 4 dinarje in 5 dinarjev; Elza-meničnik črtočki 7 dinarjev; Elza-švedska tinktura za želodec: Elza-zagorski sok za prsa in zoper kašelj; Elza-ribje olje 20 dinarjev; Elza-voda za usta 12 dinarjev; Elza-kolonjska voda 16 dinarjev; Elza-šumski miris za sobo 15 dinarjev; glicerinsko 4-90 dinarja in 18 dinarjev; Lysol, Lyonform po 25 dinarjev; kineški čaj od 2 dinarjev navzgor; originalno Radikum francosko žganje, velika steklenica, 15 dinarjev; Elza-uradni prašek 10 dinarjev; strup za podgane in miši 5 dinarjev. Pri primitu se zavojnina in poštnina posebe zaračunavata.

K tom cenzu se priračunava soda: 10%, no doplačilo. Pisma se naj naslavljajo natančno takole:
EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg št. 360, Hrvatsko.

Združene opekarne d. d., Ljubljana

Telefon 733

Telefon 733

naznansjajo, da so **otvorile v sredini mesta, na Miklošičevi cesti št. 13, tovarniško zalogo vseh vrst opeke lastnega izdelka.** — Opeka je na razpolago v poljubnih množinah po najnižji dnevni ceni.

SLAVENSKA BANKA D., ZAGREB

PODRUŽNICA: LJUBLJANA.

Delniška glavnica Din 50,000.000.— in rezerve preko Din 12,500.000.—

Podružnice: Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Vrsac, Wien.

Ekspoziture: Rogaska Slatina (sezonska), Škofja Loka in Jesenice.

Agenciji: Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

Afilijaciji: Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslavenska industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.